

ско расположение, за всичко го распитаха, но рѣшителенъ отговоръ не дадаха. Показаха му какъ привикватъ дѣтцата да ненавиждатъ турското, не християнското иго, какви квинтки, съчинения и евангелія распращатъ по стрѣната, какъ удѣржатъ българскиятъ народъ отъ сближаване съ казацитъ, защото казацитъ сж войска султанско-християнска подъ мюсюлманско знаме и правителство, защото казацитъ и прагунитѣ, съ тѣхната славянска команда и славянски духъ, като солъ щипатъ очитѣ на комитета и на Турцитѣ, защото казацитъ сж людье прости, привикнали да почитатъ старитѣ порѣдци, привързани къмъ султана и усърдно му служатъ, а на комитета това не се аресва, защото комитета жѣлае автономия, а казацитъ пакъ сж главната прѣчка за тѣзи автономия. Дѣйствиувахъ така успѣшно, щото Високата Порта, въ своята прѣмъдрость, се опита вече да заподозри казачеството и да унищожи въ него славянскитѣ духъ. Когато Портата извърши тойзи подвигъ, тогава главното препятствие за дѣятелността на комитетитѣ ще бѣде устранено, ще остане само да се увлече простиитѣ народъ, грамацата, и тогава ще дойде врѣме да се дѣйствиува открито: а до тогава най-добрѣ да се влияе чрезъ свѣщенниците или вѣстникаритѣ, и да се съдѣйствиува за автономията съ молитви и съ различни издания.

И кѣха да изправятъ юнака Данко поплъ или вѣстникарски бързописецъ, но това не му бѣше по желанието, макаръ той и да не можаше да постѣпи казакъ защото му наговориха тѣй много лошо за тѣхъ и твърдѣ го убѣждаваха да не постѣпва. Самъ той видѣ, че казацитъ сж войска макаръ и славянска, но на мюсюлмански господарь, а пѣкъ той е възпитанъ и настроенъ въ чувства, мисли и стремления за освобождението на християнитѣ отъ игото на невѣронитѣ синове агарини. За това сж образувани комитетитѣ, и него го испрати комитета; слѣдователно, той трѣбва да си остане юнакъ. Жребийтъ е хвърленъ — веднѣжъ майка го е родила, веднѣжъ и ще умира. При това той зачуваше въ душевното шепнание на калугѣрката, още не обречена на